

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 76Ek/1422/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125349552
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Mižák
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2026:6125349552.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Inkasáreň s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 777 974, zast.: Mgr. Zuzana Bírová, so sídlom Americká 2, 831 02 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 30 849 837, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX/XX, XXX XX E., o vymoženie 719,06 eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Boris Gerbery, so sídlom Starosaská 3, 052 01 Spišská Nová Ves, pod sp. zn. XXXX XXX/XX, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 24.04.2026, sp. zn. 76Ek/1422/2025, takto

rozhodol:

Sťažnosť povinného zamietla.

odôvodnenie:

1. Súdny úradník uznesením zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie (výrok I.), priznal oprávnenému voči povinnému náhradu trov exekučného konania vo výške 49,89 eur (výrok II.) a nepriznal povinnému voči oprávnenému náhradu trov exekučného konania (výrok III.).

2. Uviedol, že oprávnený sa domáha vymoženia peňažného plnenia na podklade rozsudku Všeobecného Rozhodcovského súdu SR zo dňa 07.05.2025, sp. zn. 2737/OB/131124.

3. Povinný podal v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie s tým, že rozhodcovská doložka je neplatná, keď bola jednostranne predformulovaná veriteľom a povinný ju nemal možnosť individuálne dojednať. Rozhodcovský rozsudok vydaný na základe takejto doložky je preto nevykonateľný. Zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom oprávneného a povinným, ktorá bola podkladom pre vydanie rozhodcovského rozsudku, je zmluvou spotrebiteľskou. Exekučný súd musí podrobiť túto zmluvu súdnej kontrole, či sa nenavrhuje vymáhať plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Súd má považovať rozhodcovskú doložku uvedenú v Obchodných podmienkach pre úver, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, za neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Uvedená doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, tým že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. Neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práv z takejto doložky odporuje dobrým mravom. Povinný ďalej namietol neprimerane vysoké zmluvné úroky a úrok z omeškania, čo je v rozpore s dobrými mravmi a tiež so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva obsahuje ustanovenia o „percentuálnych bodoch“ z úroku za obstaranie služby a správu pôžičky, ktoré nie sú riadne zahrnuté v RPMN. Tieto poplatky môžu byť preto považované za neplatné. Bod 2.4 zmluvy, umožňujúci veriteľovi zosplatiť celý úver pri omeškaní už 90 dní, je rozporný so zákonom.

4. Oprávnený k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že v danej veci nejde o spotrebiteľskú vec. Právny vzťah je založený na zmluve o pôžičke uzatvorenej medzi dvoma fyzickými osobami, pričom oprávnený je právnym nástupcom veriteľa - fyzickej osoby. Je síce pravdou, že povinný uzavrel

so spoločnosťou Peer2Peer, s.r.o. dlžnícku rámcovú zmluvu, no predmetom nároku uplatneného v rozhodcovskom konaní nebol nárok z dlžníckej rámcovej zmluvy uzavretej so spoločnosťou Peer2Peer, s.r.o., ale nárok z úplne inej zmluvy, a to zmluvy o pôžičke uzavretej povinným s investorom - fyzickou osobou. Nárok, ktorého sa týka exekučný titul, je nárok z poskytovania pôžičiek tzv. peer to peer spôsobom, na ktorý sa nevzťahuje spotrebiteľská ochrana (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Ndc/11/2018). K námietke povinného týkajúcej sa neprimerane vysokých úrokov, netransparentných poplatkov, možnosti okamžitej splatnosti pôžičky, oprávnený uviedol, že exekučný súd je rozsudkom rozhodcovského súdu viazaný a nie je oprávnený posudzovať jeho vecnú správnosť.

5. Súdny úradník vec právne posúdil podľa § 48 ods. 1, § 50 ods. 1, § 57 ods. 1, § 61k ods. 1, 2, 5 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a uviedol, že tvrdenie povinného o spotrebiteľskom charaktere zmluvy nemá oporu v predloženej exekučnej titule (jeho odôvodnení). Rozhodcovský súd sa charakterom zmluvného vzťahu zaoberal a tento nevyhodnotil ako spotrebiteľský. Jednalo o pôžičku medzi fyzickými osobami poskytnutú spôsobom „peer to peer“, t. j. od fyzickej osoby (investora) fyzickej osobe (dlžníkovi) prostredníctvom elektronickej platformy (spoločnosti Peer2Peer, s.r.o.). Súdny úradník tak uzavrel, že oprávnený si v danom prípade uplatnil nárok, ktorý nepochádza zo spotrebiteľskej zmluvy. Vo veci preto nemožno aplikovať právne normy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa. V nadväznosti na nespotrebiteľský charakter rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom, exekučný súd nie je oprávnený skúmať právomoc rozhodcovského súdu na vydanie rozhodcovského rozsudku.

6. Súdny úradník v zmysle § 199d ods. 1, § 199e Exekučného poriadku priznal oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s jeho vyjadrením k návrhu povinného na zastavenie exekúcie spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby, t. j. 49,89 eur s DPH, pričom tieto zohľadní po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydaním dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

7. Proti uzneseniu súdneho úradníka podal sťažnosť povinný s tým, že hoci veriteľ vystupuje ako fyzická osoba, zmluvný vzťah bol uzatvorený prostredníctvom organizovanej platformy Peer2Peer, s.r.o. (portál Maják), ktorá zabezpečovala prípravu štandardizovanej zmluvnej dokumentácie, vykonávala hodnotenie bonity a fakticky koordinovala celý proces uzatvárania a realizácie úverových vzťahov. Za týchto okolností je namieste posúdiť, či nejde o materiálne sprostredkovaný spotrebiteľský vzťah, pri ktorom je povinný v postavení slabšej strany. Pokiaľ je ekonomická realita taká, že ide o hromadne organizované poskytovanie finančných prostriedkov za účasti sprostredkovateľa, ktorý štandardizuje podmienky a riadi proces uzatvárania zmlúv, je potrebné uplatniť ochranu spotrebiteľa. Ďalej povinný uviedol, že exekučný titul vychádza z neplatného právneho úkonu, keď úroková sadzba 33 % p.a. je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39a Občianskeho zákonníka). Rozhodcovská doložka bola súčasťou formulárovej zmluvy bez reálnej možnosti individuálneho vyjednávania a bez dostatočne transparentného vysvetlenia jej dôsledkov. Povinný preto navrhol zrušenie uznesenia súdneho úradníka a vrátenie veci za účelom riadneho preskúmania námietok týkajúcich sa úžery, rozporu s dobrými mravmi, neplatnosti rozhodcovskej doložky a spotrebiteľského charakteru právneho vzťahu.

8. Po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom exekučného konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), súd preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

9. Hlavnou sťažnostnou námietkou povinného bolo tvrdenie o spotrebiteľskom charaktere zmluvného vzťahu. Hoci sa jednalo o pôžičku medzi fyzickými osobami poskytnutú spôsobom „peer to peer“, t. j. od fyzickej osoby (investora) fyzickej osobe (dlžníkovi) prostredníctvom elektronickej platformy (spoločnosti Peer2Peer, s.r.o.), povinný má za to, že v danom prípade ide o „materiálne sprostredkovaný spotrebiteľský vzťah.“ V slovenskej rozhodovacej praxi je pomerne ustálený názor, že v prípade tzv. peer to peer pôžičiek ide o nespotrebiteľský vzťah. Uvedené konštatovali napr. Krajský súd v Košiciach v uznesení zo dňa 27.03.2025, sp. zn. 2CoCsp/8/2025, ktorý uviedol, že zo zmluvy o pôžičke nevyplýva, že sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú, nakoľko zmluvnou stranou je síce dlžník, ktorý spĺňa podmienky definície spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, avšak nie je preukázané, že

druhou zmluvnou stranou je dodávateľ, ktorý by v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti poskytoval dlžníkom peňažné prostriedky. Druhou zmluvnou stranou Zmluvy o pôžičke sú osoby označené ako investori, identifikované ID číslom a menom používateľa internetového portálu H., ktorými sú podľa čl. 2, bod 2.6 VZP len fyzické osoby, ktoré nemali status podnikateľa. Skutočnosť, že v mene a na účet investorov konala na základe plnomocenstva spoločnosť iService, a.s., ktorá je vlastníkom internetového portálu, ako aj skutočnosť, že spoločnosť iService, a.s. je uvádzaná v zmluve o pôžičke ako osoba zastupujúca investorov na základe plnomocenstva ešte neodôvodňuje záver, že práve táto spoločnosť bola účastníkom zmluvy o pôžičke na strane dodávateľa, a teda subjektom, od ktorého sa mal odvodíť spotrebiteľský charakter zmluvy. Naopak zo zmluvy o pôžičke vyplýva, že osoby, ktoré reálne pôžičku poskytujú sa síce označujú ako investori, keďže do pôžičky investujú vlastné peniaze, ale sú nimi iné osoby ako spoločnosť iService, a.s. (ohľadne ďalšieho zdôvodnenia nespotebiteľského charakteru totožných právnych vzťahov viď kompletné znenia napr. rozhodnutí Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8Co/7/2026 a sp. zn. 15Co/24/2023 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/14/2024).

10. S hodnotením právneho vzťahu, o judikovaní povinnosti z ktorého sa viedlo rozhodcovské konanie, ako vzťahu nespotebiteľského, sa stotožňuje aj tunajší exekučný súd. Aj keď je pravdou, že zmluvný vzťah bol uzatvorený prostredníctvom organizovanej platformy, ktorá zabezpečovala a koordinovala vznik kontraktu, zmluvnými stranami boli len fyzické osoby, ktoré konali mimo rámca akejkoľvek obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Súd nevidí dôvod, prečo by povinný v tomto zmluvnom vzťahu mal byť posudzovaný ako slabšia strana.

11. Pokiaľ sa potom rozhodcovské konanie týkalo sporu z iného než spotrebiteľského právneho vzťahu, ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní, ktoré umožňujú účastníkovi tohto konania, aby namietať nedostatok právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 21 ods. 2) a aby sa žalobou podanou na príslušnom súde domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, vylučujú skúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní (viď Nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 300/2018 a II. ÚS 43/2022). Nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných než spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu, a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v rozhodcovskom konaní, pretože inak by tieto ustanovenia strácali svoj zmysel a boli by nadbytočné. Preto súd v danom prípade je viazaný exekučným titulom, ktorým je nespotebiteľský rozhodcovský rozsudok a musí vychádzať z existujúceho určenia právomoci rozhodcovského súdu.

12. Súd dodáva, že zo znenia rozhodcovského rozsudku jednoznačne vyplýva, že povinnému bola žaloba v rozhodcovskom konaní doručená, pričom povinný v rámci rozhodcovského konania nerealizoval žiadnu procesnú obranu, a to ani namietnutím právomoci rozhodcovského súdu z dôvodu nesprávne dojednanej rozhodcovskej doložky. Povinný bol nečinný tak počas rozhodcovského konania, ako aj po ňom, keď nepodal žalobcu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, a to napriek tomu, že o tejto možnosti bol výslovne poučený aj v poučení samotného rozhodcovského rozsudku. Túto nečinnosť už v exekučnom konaní nie je možné zhojiť namietaním skutočností, ktoré mali byť prezentované povinným práve počas základného (v danom prípade rozhodcovského) konania.

13. Napokon pokiaľ ide o dojednané zmluvné úroky a úroky z omeškania, ktoré dojednania sú podľa povinného rozporné s dobrými mravmi, exekučný súd musí opäť zopakovať, že táto námietka mala byť povinným podaná už počas základného konania – rozhodcovského konania. Napriek tomu, že to tak nebolo, zo znenia rozhodcovského rozsudku vyplýva, že rozhodcovský súd sám pristúpil k skúmaniu platnosti a súladnosti s dobrými mravmi dojednania zmluvných úrokov a úrokov z omeškania, pričom ich vyhodnotil ako dojednanie rozporné s dobrými mravmi (zmluvný úrok) č rozporné so zákonom (úrok z omeškania). Rozhodcovský súd preto žalobu čiastočne zamietol a vyhovel jej len v časti, v ktorej dojednania zmluvných úrokov a úrokov z omeškania vyhodnotil ako súladné so zákonom a s dobrými mravmi. Ak teda povinný v návrhu na zastavenie exekúcie a v sťažnosti namieta dojednanie zmluvných úrokov a dojednanie úrokov z omeškania, uvedené zjavy nekorešpondujú so závermi rozhodcovského konania, znením exekučného titulu a znením povinnosti uloženej povinnému v upovedomení o začatí exekúcie.

14. Súdny úradník tak vec správne skutkovo a právne posúdil a dospel k správne záveru o neexistencii žiadneho dôvodu pre zastavenie exekúcie. Súd preto nedôvodnú sťažnosť povinného zamietol (§ 250 ods. 1 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§